

Med det forudsatte helt utilstrækkelige aktivitetsniveau er det endvidere Landsforeningens vurdering, at det formentlig vil være helt urealistisk at forudsætte, at man kan undgå et fortsat byggeri af institutionsprægede boligformer til de meget plejekrævende, idet lovforslagets stærke begrænsning af plejehjemslignende byggeri kræver en helt anden massiv forebyggende indsats på ældreområdet, herunder især en massiv forebyggende indsats på boligområdet. En sådan stærkt forøget forebyggende indsats også på boligområdet er nødvendig, hvis ikke kombinationen af dårlige boligforhold og andre aldersproblemer skal føre til et forøget plejehjemsbyggeri i takt med væksten i antallet af ældre i de mest plejekrævende aldersklasser.

Det skal yderligere bemærkes, at den i lovforslagets bemærkninger omtalte kvotefrihed for kommunerne er af mere formel end reel karakter.

Det fremgår således direkte af bemærkningerne, at regeringen kun forudsætter en aktivitet svarende til de 1.500 boliger, at der vil ske beskæringer af de generelle tilskud til kommunerne, hvis dette omfang overskrides, og at der endog i § 1 er indsat bestemmelser, som giver boligministeren mulighed for at regulere byggeomfanget, hvis de samtidigt foreslåede indberetninger viser et for stort aktivitetsomfang.

Hermed er der intet tilbage af den meget omtalte kvotefrihed for kommunerne. En vedtagelse af lovforslaget i den foreslåede form indebærer reelt fastlæggelse af en kvote på 1.500 enheder, og det forekommer også vanskeligt at indse, hvorfor det skitserede system med den indirekte kvotefastsættelse skulle indebære en lettelse for kommunerne sammenholdt med det kendte kvotestyringsystem for det støttede byggeri. Boligministerens bemyndigelse efter § 1 til at regulere byggeomfanget indebærer jo reelt ganske samme mulighed for detaljstyring som det støttede byggeris kvotesystem.

Landsforeningen har tidligere tilkendegivet, at en statslig udgiftsdeltagelse ved ældreboligbyggeri formentlig må ledsages af en kvotestyring af hensyn til styringen af de statslige udgifter. Det forekommer os på denne baggrund mere rimeligt, hvis lovgivningen indeholder en mere regulær byggekvote. Det skaber større klarhed, og det præciserer Fol-

кетинgets helt centrale ansvar ved fastlæggelsen af omfanget af ældreboligbyggeriet.

I forhold til dette ansvar skal vi som nævnt indtrængende henstille, at der sker en væsentlig aktivitetsudvidelse. De foreslåede 1.500 boliger årligt er helt utilstrækkelige.

Vi skal undlade at foreslå en bestemt aktivitetsramme, idet vi skal opfordre Folketinget til at sikre den størst mulige aktivitet, der kan skaffes flertal for.

Finansieringsreglerne

Landsforeningen har tidligere udførligt argumenteret for vigtigheden af ensartede finansieringsregler for ældreboliger og almennyttige boliger som foreslået af ældrekommissionen.

De nu foreslåede regler indebærer en forbedring i forhold til forslaget fra januar 1986 ved en reduktion af den kommunale udgiftsandel.

Det er imidlertid fortsat Landsforeningens opfattelse, at det sagligt korrekte finansieringssystem er den almennyttige model, og vi skal generelt henvise til vores tidligere fremførte argumenter for dette synspunkt, idet vi blot her kort skal resumere de to vigtigste argumenter.

Forskellige finansieringsregler for støttede almennyttige boliger og for ældreboliger indebærer for det første en risiko for en ringere grad af integration af ældreboligerne. Det er som anført i bemærkningerne til lovforslaget korrekt, at integration også kan sikres under forskellige finansieringssystemer, men erfaringerne viser, at finansieringsforskelle og forskellige styringssystemer i praksis ofte kan føre til opførelse i fysisk adskilte bebyggelser. Dette gælder ikke mindst også ved indretningen af ældreboliger i den eksisterende almennyttige boligmasse, som det beskrives nedenfor. Her udgør finansieringsforskellene en alvorlig hindring for at sikre indretning af mange ældreboliger, som sektoren ellers indebærer mulighed for.

Det andet hovedargument imod finansieringsforskellene er de tendenser til forvriddinger af kommunernes beslutningsgrundlag, som fortsat vil være indeholdt i finansieringsreglerne. Det vil således være langt billigere for kommunerne, hvis ældreboligerne kan indpasses i den almindelige almennyttige byggekvote, eller hvis ældreboligerne kan